

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ»

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΩΡΕΩΝ

Εβδομαδιαία έκδοσ# Του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738, E-mail : agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΜΑΪΟΥ 2019 ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

«Τα εἴκαινια τῆς εορτῆς τῆς Του Χριστοῦ ἀναστάσεως και # Του
ἀποστόλου θωμά σωτήριος ομολογία».

Εἰρήνης μετὰλομάρτυρος, Ευθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου,

Εφραίμ οσιομάρτυρος Του νέου.

Των εν Σαμοθράκ# 5 νεομαρτύρων.

Των εν Ναούσ# Τιμωμένων νεομαρτύρων.

Νικήτα Του νέου Του εν Σέρραις ἀθλήσαντος.

ἔτος 12^{ον} Τεύχος 525

Ο θησαυρός

(Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ.κ. Σεραφείμ)

Εκπλήσσεται κανείς όταν διαβάζει τις θεό-
πνευστες ομιλίες του Ιερού Χρυσοστόμου, ο ο-
ποῖος με το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, ερ-
μηνεύει την Αγία Γραφή. Μια τέτοια ομιλία είναι
και αυτή που αναφέρεται στην «καινή Κυριακή»
και στον Απόστολο Θωμά (PG 63,927-930). Μά-
λιστα, στην αρχή του λόγου του, παρακαλεί τον
Απόστολο, «ἵνα την αγίαν αὐτοῦ δεξιάν την ἀψαμένην της του Δε-

σπότης πλευράς τοις χείλεσιν αυτού επιθέση και νευρώση την γλώσσαν προς εξήγησιν των ποθουμένων υμίν». Την αυτήν ικεσία απευθύνουμε κι εμείς στον Απόστολο και μάρτυρα Θωμά για να μιλήσουμε «δια την προτέραν αμφιβολίαν αυτού» και ακόμη για την ομολογία του, που είναι η κρηπίδα και το θεμέλιο της Εκκλησίας.

Ποιό ήταν το πρόβλημα του Θωμά; Μετά τα φοβερά γεγονότα τα οποία έλαβαν χώρα στα Ιεροσόλυμα, δηλαδή τη σύλληψη, τα φοβερά μαρτύρια και τέλος το σταυρικό θάνατο του Χριστού, ο Απόστολος Θωμάς έφυγε από τον όμιλο των μαθητών και έμεινε κλεισμένος στον εαυτό του, παλεύοντας με τους λογισμούς της απιστίας. Έτσι, έχασε τη δυνατότητα «την μιά των Σαββάτων», μαζί με τους υπόλοιπους συμφοιτητές του, να συναντήσει Αναστάντα τον Κύριο. Ακριβώς το ίδιο συμβαίνει πολλές φορές και στη δική μας ζωή, όταν προσπαθούμε να δώσουμε λύσεις στον εαυτό μας και μάλιστα για θέματα τα οποία άπτονται της σωτηρίας μας, χωρίς να ζητούμε την παρουσία και άλλων πνευματικών ανθρώπων και κυρίως αυτών που έχουν την εμπειρία της αληθείας. Ο Απόστολος όμως, πέρα από την αμφιβολία η οποία τον διακατείχε, διέθετε τρεις σπάνιες αρετές. Ειλικρίνεια, ευθύτητα και τιμιότητα. Αυτές τον βοήθησαν ώστε να επιμείνει στην αναζήτηση αυτή και τελικά ο ίδιος ο Χριστός να τον καλέσει «μεθ' ημέρας οκτώ» και «η καλή απιστία αυτού» να γεννήσει πίστη βεβαία.

Αυτήν την βεβαία πίστη την οποία ζητούσε ο Απόστολος, ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος την ονομάζει θησαυρό. «Μείνε, Θωμά, σταθερός στον πόθο σου αυτόν, μείνε σταθερός με επιμονή, για να δεις εσύ και να βεβαιωθεί η ψυχή μου. Μείνε σταθερός, ζητώντας αυτόν που είπε «Ζητάτε και θα βρείτε». Μην προσπεράσεις απλώς, ερευνώντας, αν δεν εύρεις το θησαυρό που ζητάς, χτύπα μ' επιμονή την πόρτα της αναντίρρητης γνώσης, ώσπου να σου την ανοίξει αυτός που είπε «χτυπάτε και θα σας ανοιχτή». Αγαπώ το διχασμό των λογισμών σου, γιατί κόβει κάθε διχασμό.»...Γιατί συ απιστείς κι εγώ μαθαίνω να πιστεύω. Εσύ σκάβεις με το δικέλλι της γλώσσας το θείο σώμα κι εγώ θερίζω άκοπα τον καρπό και τον μαζεύω για μένα».

Και οι λόγοι για τους οποίους επιμένει ο Απόστολος Θωμάς να δει το πρόσωπο του Χριστού και μάλιστα τις οπές μέσα από τις οποίες πέρασε ο θάνατος, ακόμη και την αιμορροούσα πλευρά, όπου, κατά την έκφραση των υμνογράφων, «ιάθη το μέγα τραύμα, ο άνθρωπος», είναι χαρακτηριστικοί και αποκαλυπτικοί. Θέλει ο Απόστολος να έχει ο ίδιος την εμπειρία της Αναστάσεως και την ζωντανή παρουσία του Διδασκάλου μετά την Ανάστασή Του. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος παρουσιάζει με συγκινητικό τρόπο τους λόγους αυτούς με το στόμα του Αποστόλου Θωμά : «Πώς θα κάνω τους απίστευτους να πιστεύσουν αυτά που μήτε εγώ δεν τά “χω πρα- κολουθήσει; Να πω στους Ιουδαίους και στους Έλληνες ότι έχω δει τον Κύριό μου να Τον σταυρώνουν. Δεν Τον είδα όμως να έχει ανα- στηθεί, αλλά μόνο άκουσα. Και ποιος δεν θα περιπαίξει τά λόγια μου; Ποιος δεν θα δείξει περιφρόνηση στο κήρυγμά μου; Άλλο πράγμα είναι ν’ ακούσεις κάτι και άλλο να το δεις· άλλο πράγμα εί- ναι η αφήγηση λόγων κι άλλο η θέα και η εμπειρία των πραγμά- των». Γι’ αυτό και ο Χριστός στη συνάντηση που είχε μαζί του «μεθ’ ημέρας οκτώ», τον καλεί προσωπικά με το όνομά του, όπως συμ- βαίνει στην περίπτωση του πατέρα που καλεί το παιδί του, και τον προτρέπει : «φέρε τον δάκτυλον σου ώδε και ίδε τας χείρας μου και φέρε την χείρα σου και βάλε εις την πλευράν μου και μη γίνου άπι- στος, αλλά πιστός» (Ιωάν. 20, 27-28).

«Μη διστάσεις», λέγει η άφθαστη σε ρητορεία γλώσσα του Ιε- ρού Χρυσοστόμου, «να μάθεις ό,τι ποθείς, μην ντρέπεσαι να κοιτά- ξεις καλά ό,τι θέλεις. Μην αποφύγεις να βάλεις το δάχτυλό σου στα ίδια τα χέρια μου... Βάλε το δάχτυλό σου εδώ και κοίταξε τα χέρια μου, που τραυματίστηκαν για εσάς, για να θεραπεύουν τα χτυπή- ματα των δικών σας ψυχών... Κοίταξε τα χέρια μου και το αληθινό γεγονός της Αναστάσεώς μου μη νομίσεις πως είναι μια φαντασία... Κράτησε αυτά τα χέρια, σαν ενέχυρα για την ανάστασή σας μέσα από τον τάφο... Αποδέξου για χάρη μου το τέλος της ζωής σαν αρχή μιας πιο εσωτερικής ζωής και φέρε το χέρι σου και βάλτο στην πλευρά μου... Άντλησε με το χέρι σου από τη βρύση αυτής της ζωής το νάμα που ποθείς, τη δίψα που ανακουφίζει. Βάλε το χέρι στο ια-

τρείο της πλάσης και βγάλε το φάρμακο της επιθυμίας σου. Δέχομαι άγγιγμα χεριού που μ' αγαπά, εγώ που δέχτηκα την πληγή της λόγχης . . . Κακό η απιστία, κάνει το νου να βουλιάξει. Η πίστη τον ανεβάζει στον ουρανό· η απιστία τυφλώνει την ψυχή· η πίστη φωτίζει τους λογισμούς· η πίστη και τα αόρατα βλέπει κατακάθαρα· ο άπιστος βρίσκεται σε ολοκληρωτική άγνοια. Μη γίνεις άπιστος, αλλά πιστός· Διώξε το σκοτεινό σύννεφο της απιστίας και κοίταξε τις καθαρές ακτίνες της πίστης. Να γίνεις μέσα σε όλους άξιος απόστολος της θεότητός μου· να γίνεις τέτοιος, όπως πρέπει να είναι αυτός που με συνάντησε και είδε τέτοια όπως εσύ».

Στα 2.000 χρόνια που πέρασαν από τότε, καθημερινά στέκεται μπροστά μας ο εαυτός μας σαν ένας άλλος κρυμμένος «Θωμάς». Η κόπωση και η κάμψη είναι έκδηλες πάνω του. Θα πρέπει όμως, να αποκτήσει τον αυθορμητισμό του Αποστόλου. Ο δισταγμός του Αποστόλου στερέωσε την υγεία της πίστεώς του και η αναστάσιμη κραυγή του «ο Κύριος μου και ο Θεός μου» είναι η πιο σαφής και αποφασιστική διακήρυξη του Αναστάντος Κυρίου.

Αν τον ακολουθήσαμε στην αμφισβήτηση και στις θολές ώρες, ας τον μιμηθούμε τουλάχιστον στην γεμάτη πίστη και αγάπη ομολογία του. Πρόκειται για βεβαιότητα και προσωπική εμπειρία. Μόνο έτσι θα μπορούμε να πιστεύουμε καρδιακά, να ομολογούμε υπαρκτικά, και να επαναλαμβάνουμε και εμείς μαζί του σ' αυτήν την εποχή της αποστασίας από τον Θεό, στην οποία έχουμε μεγίστη ευθύνη οι ποιμένες της Εκκλησίας γιατί δεν κατηχήσαμε τον λαό μας να πιστεύει σωστά και όχι δεισιδαιμονικά, να επαναλαμβάνουμε το «ο Κύριός μου και ο Θεός μου».

*«Ψηλάφησα κι έμαθα να προσκυνώ,
όχι να φιλονικώ.
Έναν Κύριο και Θεό γνωρίζω,
τον Κύριό μου Χριστό,
αυτώ η δόξα και το κράτος
εις τους αιώνες των αιώνων. Αμήν».*